

[Forsvarsministeren]

som hjælpetropper. Ja, der er altså sket denne ændring, som hr. Steen Folke var inde på.

Det er også rigtigt, at jo lavere vi holder vores forsvarsudgifter her i landet, jo længere ned vi presser vores samlede forsvarsindsats, jo mere afhængige bliver vi af hjælp udefra. Men det er lige så rigtigt, at vi skal prøve på at tage det med ro og ikke blive ophidsede.

Steen Folke (VS):

Ja, her på talerstolen kan vi jo godt stå og tage det helt roligt, det kan både boligministeren og jeg, men jeg synes nu nok, der er grund til en vis uro over for de realiteter, som vi diskuterer. Det handler altså om noget, der efter min vurdering er en ganske væsentlig ændring, som er undervejs i opbygningen af det danske militær.

Nu er det ikke nogen hemmelighed, at jeg er modstander af militæret og modstander af NATO. Men det er ikke den debat, vi skal have nu, og heller ikke debatten om, hvor store forsvarsudgifterne skal være i forbindelse med et kommende forsvarsforlig – det kunne jeg have nogle andre ideer om end boligministeren og regeringen i det hele taget. Men det, det kunne være værd at diskutere, er denne ændring i strategien, som er under indførelse, og som jeg mener selv for tilhængere af dansk militær bør give anledning til politiske betænkeligheder.

Ministeren sagde i sit første svar, at det under alle omstændigheder var op til regeringen, om man i en given situation vil benytte disse forstærkninger af amerikanske og vesttyske soldater, og hvad det nu kan være. Jeg er ikke helt beroliget ved det. Sådan er det principielt, det sætter jeg ikke spørgsmålstegn ved. Men dér kan man vel nok spørge: hvem har magten i en given situation? Hvis først depoterne ligger der, forsyningerne er der, udrustningen ligger klar, hvad er det så for en dansk regering, der skal forhindre USA i i en given situation at mene, at det er nødvendigt at tage disse depoter i brug i en eller anden kritesituation? Det er i hvert fald en problemstilling, man ikke kan afvise, selv om det principielt er sådan, at beslutningen ligger hos regeringen.

Jeg synes, at det meget store antal, der har været talt om, og som ministeren i og for sig ikke har dementeret, de 75.000, bør give anledning til meget alvorlige politiske betænke-

ligheder selv i et militærvenligt parti som socialdemokratiet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 609

9) Til *indenrigsministeren* af:

Ib Christensen (DR):

»Hvorledes vil ministeren bære sig ad for at sondre mellem på den ene side støtte til partipolitiske og religiøse formål og på den anden side støtte til børns og unges almene, folkelige, kulturelle og demokratiske oplysning?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge de retningslinjer for offentlige tilskud til frivillige ungdomsorganisationer, som Amdsrådsforeningen og Ungdømmens og Idrættens Fællesråd har udsendt, og som er godkendt af indenrigsministeriet og undervisningsministeriet, kan der af amtskommuner og kommuner ydes tilskud til de i sidste del af spørgsmålet angivne formål, men ikke til de i første del af spørgsmålet angivne formål. Desuden kan der ydes tilskud til dækning af almindelige foreningsudgifter (kontor, telefon, porto, annoncer m.v.).

Da det i praksis må være uhyre vanskeligt at sondre mellem lovlige og ulovlige tilskud, jfr. ovenstående, ønskes ministerens klargøring af, hvorledes denne sondring skal foretages for at undgå, at offentlige midler i realiteten finder anvendelse til partipolitisk og religiøs agitation.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Politiske og religiøse ungdomsorganisationer forestår en lang række aktiviteter, som ikke adskiller sig fra, hvad andre ungdomsorganisationer arrangerer for deres medlemmer. Formålet med disse aktiviteter er, som det også nævnes i spørgsmålet, at medvirke til børns og unges almene, folkelige, kulturelle og demokratiske oplysning.

Politiske partier og deres ungdomsorganisationer forestår herudover en række aktiviteter, som ikke har noget sidestykke, når man ser på andre ungdomsorganisationers arbejde. Formålet med disse aktiviteter er at søge tilslutning til den aktuelle politik, som det